

HSK - NYT

Nr. 2 oktober 2004

Siden sidst

Af Gitte Lindeløv

I foråret deltog jeg i en temadag om "Svage studerende og vejledning" afholdt af Københavns Universitet. Selvom det viste sig, at gruppen af fysisk handicappede studerende ikke var medtaget i arrangørernes definition af "svage studerende", var temadagen yderst interessant. Den omhandlede blandt andet "speciale-sumpere", studerende uden tilstrækkelige danskundskaber samt studerende med psykiske vanskeligheder.

Ved forespørgsel om, hvorfor gruppen af fysisk handicappede ikke var taget med, oplyste arrangørerne, at der allerede er "taget hånd om" studerende i denne gruppe. Dette mener vi i HSK ikke er tilfældet. Der er mange problemer, som kan være vanskelige at få løst, blandt andet fordi man ikke kan fastlægge, hvem der har ansvar for at løse problemet. I HSK vil vi gerne have universitetet til at komme med en klar udmelding om, hvor studerende med handicap skal henvende sig med deres problemer. Problemerne kan som bekendt være af meget forskellig karakter, og derfor kan de ikke løses samme sted, ligesom det ofte kan være svært at få svar på hvilken afdeling af universitetet, der har ansvar for løsningen af et specifikt problem.

Resultatet af temadagen blev blandt andet, at universitetet oprettede en hjemmeside - www.ku.dk/vejledningsressurser. Denne giver en samlet oversigt over vejlednings-, rådgivnings- og støttetilbud, der kan være relevante og nyttige for studerende, studievejledere og vejledere på Københavns Uni-

versitet. På siden kan man finde oplysninger om enheder på Københavns Universitet, der er bemandede med uddannet personale samt eventuelt studerende indenfor de specifikke fagområder. Fælles for disse rådgivningsenheder er, at de er gratis og umiddelbart tilgængelige for offentligheden. Der linkes til HSK på hjemmesiden.

I august måned viste vi en lille delegation af japanske forskere, lektorer og studerende med særlig interesse for og arbejde med tilgængelighed rundt på Københavns Universitet, Indre By. Formålet var dels at vise, at man som handicappet fint kan tage en videregående uddannelse, blot tilgængeligheden er i orden, dels at opleve bygningsindretning generelt, der muliggør alle menneskers - også med handicap - fri færden. Interessen var stor blandt deltagerne for at høre, hvordan mennesker med handicap lever i Danmark.

HSK forsøger at få en lokalafdeling op at stå på Roskilde Universitetscenter (RUC). Ved semesterstart havde vi et møde med rusvejlederne, hvor der blev orienteret om HSK's arbejde og hvordan rusvejlederne skulle forholde sig til nye studerende med handicap. HSK's håndbog er blevet omdelt flere steder på RUC, så den er tilgængelig for studerende med handicap. Herud-

over planlægger vi et studentermøde på RUC med konsulenten for specialpædagogisk vejledning til handicappede studerende på videregående uddannelser (SPS-ordningen). Vi håber på stor tilslutning til dette møde, og at vi finder nogle studerende, der har lyst til at gå aktivt ind i HSK's arbejde på RUC. Datoen for mødet er endnu ikke fastlagt.

Først på efteråret deltog jeg i en konference med titlen "Sektoransvar på programmet" afholdt af Center for Ligebehandling af Handicappede. Sektoransvarsprincippet har været det bærende princip i dansk handicappolitik siden udlægningen af særforordningen. Princippet indebærer, at den myndighed, organisation eller virksomhed, som har ansvaret for at levere ydelser, tjenester eller service til borgerne i almindelighed, har en tilsvarende forpligtelse til at sikre og finansiere, at disse også er tilgængelige for handicappede.

En af konklusionerne på konferencen var, at sektoransvar er en udmærket ide. Det kan imidlertid blive brugt som en undskyldning for at skubbe handicappedes problemer rundt i systemet, blandt andet fordi det er svært at definere sektoransvarsprincippet juridisk. Dette oplever vi netop i HSK, hvor det - som beskrevet ovenfor - ofte er svært at placere ansvaret for løsningen af de forskellige problemer på uddannelsesinstitutionerne.

Vi har haft et møde med projektmedarbejder Susanne Munck fra DHF's "Det kan lade sig gøre"-projekt, der handler om at få handicappede indvandrere på arbejdsmarkedet eller interesserede i at arrangere sig i

foreningsarbejde eller lignende. Se endvidere artiklen inde i bladet.

Efter mange seje træk er det lykkedes os at komme i kontakt med Statens Forsknings- og Uddannelsesbygninger, SFoU, der blandt andet administrerer universitetets bygninger. I HSK udarbejdede vi et notat om den, for os at se, manglende tilgængelighed på det Nye KUA i maj måned sidste år og bad om et møde for at få en afklaring på og et tidsperspektiv for eventuelle udbedringer. Der er rykket for svar og endelig i september måned i år er det lykkedes os at få en aftale om en gennemgang af bygningerne med et prisoverslag for ændringerne i samarbejde med arkitekt m.a.a. Erik Bahn, som har været betalt konsulent af universitetet for at hjælpe os igennem byggefasen. Tilbage er der nu at ønske, at tilgængeligheden i de nye bygninger bliver forbedret inden for en overskuelig tidsramme, og at de uheldige tiltag ikke bliver gentaget i de følgende etaper af det Nye KUA samt evt. følger som godt eksempel for fremtidige uddannelsesbygninger.

Som annonceret på bagsiden holder HSK et studentermøde torsdag 28. oktober kl. 15 - 17 på KUA. I bestyrelsen har vi set os nødsaget til at lave tilmeldinger til vores fremtidige arrangementer, så vi kan nå at aflyse med oplægsholderne, hvis det skulle vise sig, at der ikke er tilstrækkeligt interesse for arrangementet.

Indhold i dette nummer

- DSI - jobnet.dk
- HSK's debat og jobnetværks e-maillister
- DSI-Ungdom - frivillige til Rehab 2005
- Repræsentanter til DSI's aftsafdelinger
- Center For Frivilligt Socialt Arbejde
- Udjævning: En kollektiv løgn
- Fleksjob - en voksende succes
- SUstyrelsen - Handicaptillæg
- Huset Venture
- DHF - Det kan lade sig gøre
- Ungdomsboliger i Roskilde
- Studentermøde

Job- og informationsportal for mennesker med funktionsnedsættelse

De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI) er i samarbejde med Arbejdsmarkedsstyrelsen (AMS) og en række større danske virksomheder i gang med at udvikle og realisere en Job- og informationsportal, hvis sigte er at fremme ansættelsen af "arbejdsmarkedsparate" personer med handicap på arbejdsmarkedet, herunder særligt fleksjob og job med løntilskud for førtidspensionister.

Job- og informationsportalen skal være mainstreamet og kommer til at hænge tæt sammen med www.jobnet.dk (Arbejdsmarkedsstyrelsens Job-portal), som et redskab, der skal være med til at understøtte ansættelsen af personer med handicap. I praksis betyder det, at den kommende Job- og informationsportal vil gøre brug af den eksisterende CV- og jobbank på www.jobnet.dk.

Det vil sige, at det skal være muligt for personer, som er visiteret til et Fleksjob eller førtidspensionister, der ønsker et Job med løntilskud at lægge deres CV ind i CV-banken på www.jobnet.dk. Ligeledes skal det være muligt for arbejdsgivere at annoncere Fleksjob og Job med løntilskud i Jobbanken. Det samme gør sig gældende for job på ordinære vilkår.

I supplement dertil udvikles og integreres en informations- og holdningsbearbejdningsdel, der er målrettet til fremme af beskæftigelse af personer med handicap.

Det er DSI's opfattelse, og de involverede parter, at der er behov for en nem, ligeværdig og tilgængelig Job- og informationsportal, hvor "parate" arbejdsgivere og ansøgere med handicap kan mødes, påvirke og rekruttere hinanden. Der er behov for et fælles redskab som giver en almindelig, ligeværdig, ubureaukratisk og hurtig formidling.

Portalen er primært tiltænkt at virke ansættelsesfremmende for mere arbejdsparate personer med handicap. Den skal ikke beskæftige sig med decideret "sagsbehandling". Den skal opfattes som et supplement til det arbejde, der allerede foregår. Den skal ses som en hjælp og forenkling af den ansættelsesfremmende proces for både arbejdsgivere og ansøgere.

Anders Reitov, DSI

Kløverprisvej 10 B
2650 Hvidovre
36 75 17 77

ar@handicap.dk

HSK's e-maillister

Af Cand. mag. René Ruby

Tilmeld dig vore e-maillister for medlemmer:

Debatforum

HSK har etableret to e-maillister. Først en debatliste. Her er der mulighed for at debatterer emner af almen interesse, lige som der udsendes handicap- og studenterpolitisk information.

Jobnetværk i jobsøgningsprocessen

Så er der en e-mailliste for HSK's jobnetværk. På denne er der mulighed for netværksskabelse og erfaringsudveksling i jobsøgningsprocessen.

Tilmelding kan ske ved at sende en mail til: hsk@hum.ku.dk

DSI-Ungdom - Frivillige til REHAB 2005

I forbindelse med hovedbestyrelsesmødet i august 2004, blev det besluttet, at DSI-Ungdoms deltagelse på REHAB Scandinavia i 2005, skulle afhænge af opbakningen fra medlemsorganisationernes medlemmer.

DSI-Ungdom ønsker derfor at indkalde frivillige, som kunne tænke sig at hjælpe til med planlægningen af aktiviteterne i forbindelse med messen og / eller bemandede standen.

REHAB Scandinavia 2005 skal afholdes i Fredericia Messecenter fra 26. til 28. april.

Det ligger endnu ikke fast, hvilket omfang og hvilken karakter, DSI-Ungdoms aktiviteter skal have på REHAB 2005, hvis deltagelsen bliver en realitet.

DSI-Ungdom vil gerne have tilbagemeldinger i forhold til frivillige til REHAB Scandinavia hurtigst muligt, og ikke senere end tirsdag 19. oktober. Herefter vil det blive vurderet, om der er opbakning og frivillige nok til, at deltagelsen kan blive en realitet.

Kontakt:

De Samvirkende Invalideorganisationers Ungdom

Steffen Møller Fjordside

Telefon: 36 38 85 59

E-mail: steffen@dsiungdom.dk

Repræsentanter til DSI's amsafdelinger søges

Har du lyst til at være en del af det handicappolitiske system på regionale niveau ?

På samme måde som DSI's øvrige medlemsorganisationer, har også DSI-Ungdom ret til at indstille kandidater til DSI's amsafdelinger.

I de fleste amsafdelinger foregår arbejdet ved, at der én gang årligt afholdes generalforsamling. På generalforsamlingen vælges en amtsbestyrelse til det mere daglige arbejde i amsafdelingen. Amtsbestyrelsen holder i løbet af året et antal møder - typisk 4 stk.

Foruden arbejdet i forbindelse med generalforsamlingen og i amtsbestyrelsen, kan man også gennem det lokale arbejde, blive valgt til at repræsentere DSI i en række regionale råd, udvalg og styrelser.

Derudover er amsafdelingerne også med til at arrangere en række informations- og debatmøder.

Hvis du er interesseret i at vide mere om amsafdelingen i netop dit lokale område, kan du på <http://www.handicap.dk/adr/amtlok.php> finde adressen til din lokale kontaktperson.

Hvis det lokale handicappolitiske arbejde har din interesse, bedes du sende en e-mail til steffen@dsiungdom.dk, hvor du giver en beskrivelse af dig selv, og samtidig også fortæller lidt om, hvorfor du gerne vil deltage i arbejdet.

Hvis DSI-Ungdom herefter beslutter at støtte din indstilling, kan vi i fællesskab lave den formelle indstilling til de respektive DSI amtskredse.

Center for Frivilligt Socialt Arbejde / Kontaktudvalget til Det Frivillige Sociale Arbejde

Socialministeriet har taget initiativ til en landsdækkende kampagne for det frivillige sociale arbejde www.Engle.dk

Center for Frivilligt Socialt Arbejde / Kontaktudvalget til Det Frivillige Sociale Arbejde kan kontaktes på:

Pantheonsgade 5, 3. sal
Postbox 158
5100 Odense C

info@frivillighed.dk
www.frivillighed.dk

Telefon: 66 14 60 61

Træffetid: Mandag - torsdag mellem kl. 9 og 15 samt fredag mellem kl. 9 og 14

HSK har fået tilladelse af Politiken samt af forfatteren til at bringe denne Kronik - bragt i Politiken 27. februar 2004

Udjævning: En kollektiv løgn

Hanne Reintoft har sin sidste sociale brevkasse i DR på mandag. I dagens Kronik gør hun status over et samfund, hvor mange har rigeligt og flere for lidt. Vi er på vej mod minimalstaten, og den ser ikke køn ud.

Af Socialrådgiver Hanne Reintoft

Det begyndte i 1976, da jeg overtog Danmarks Radios sociale brevkasse efter min alt for tidligt afdøde, dygtige kollega Lena Vedel-Petersen. Siden har det været hver uge i snart 28 år. Ved slutningen kan der være anledning til at gøre status over et kært arbejde. I 1970'erne var kommunalreformen netop gennemført. Senere kom en vel gennemarbejdet socialreform. Alt socialt arbejde var udlagt til kommuner og amter. Vigtige sociale institutioner som Mødrehjælpen og revalideringscentre var nedlagt. Socialrådgiverne var blevet til sagsbehandlere. I modsætning til i dag havde de fleste ældre kun deres folkepension. Utallige henvendelser kom om hjælp til tænder og briller. Samtidig havde kvinderne fået deres egen folkepension, hvilket udløste mange krav om rådgivning i skilsmisssager, ja, skilles ville de - kvinderne i 70-års alderen, nu, da års undertrykkelse endelig var løftet af deres skuldre. Jeg husker endnu en rasende 90-årig herre, der skældte mig ud, fordi jeg havde sagt, at kvinderne selv kunne disponere over deres pension. Det var højkonjunktur. Det var let at revalidere, fordi der var arbejde til de fleste. Man kunne få sygedagpenge, til man var rask, skulle revalideres eller pensioneres. Man fik sin invalidepension, når der forelå en fagligt velbegrunderet ansøgning. Kvinderne var ved at finde deres plads på arbejdsmarkedet. Den fri abort var gennemført, så kvinder ikke mod deres vilje blev påtvunget enlig forsørgerstatus. Det almennyttige byggeri voksede, og slummen var ved at blive revet ned. Hvor har jeg hadet den slum lige fra dengang i 1950'erne, da man steg op ad stejle, udhulede trapper i syvende baggård i Nan-

sensgade for at hjælpe en mor, der netop havde fået afslag på abort. Der lugtede af fattigdom - en særlig lugt af kål, blekogning og kulstøv. Jeg kan mærke den i næsen endnu og har stort set aldrig forstået slumstormerne.

Men så kom de snigende - de grå 1980'ere - med tvangsauktioner og massefyringer. Unge gik i sort, fordi det var umuligt for dem at få arbejde eller uddannelse. Mange af dem kom aldrig i gang, lærte ikke arbejdslivet at kende, fik ingen arbejdsidentitet og udgør i dag nu som 30 - 50-årige den tunge del af kontanthjælpsklientellet - med tidens veludviklede omskrivningstendens til dem, der har andre problemer end ledighed. Det kom bag på både politikere, økonomer og almindelige mennesker, at ledigheden blev til langtidsledighed. Beslutningstagerne mistede modet. Jeg tror ikke, at der har været en minister eller forbundsformand, der ikke stod rundt omkring på talerstolene og meddelte, at arbejdsløsheden var kommet for at blive - ret nedslående i tider, hvor der også uophørligt blev talt om, at vi alle sammen var på afgrundens rand. Selv om den jævne dansker huskede fædres og bedstefædres grusomme arbejdsløshed i 1930'erne, vendte forståelse sig hurtigt til fordom. Først hviskende, siden højlydt talte man om de dovne og de arbejdssky, der bare nassede på overførselsindkomsterne. De, der var ramt af ledigheden, trak sig tilbage og endte i isolation og ørkesløshed -

den lige vej til den komplekse og svært afhjælpelige ensomhed. De syge fik også besked på at tage sig lidt sammen. Efter to års sygdom blev der sagt stop for sygedagpenge.

Bistandsloven vred sig i døds-kamp. Den var udtænkt som en højkonjunkturlov, der skulle yde hurtig, effektiv og økonomisk anstændig hjælp til dem, der var udsat for en social begivenhed, så de hurtigt blev klar til at komme ud på et arbejdskrafthungrende arbejdsmarked. Nu drejede det sig om masseforsørgelse, så både det hurtige og effektive var illusion.

Man forsøgte sig med beskæftigelsesforanstaltninger. Ung i arbejde, syv måneders beskæftigelsestilbud. Hvor jeg husker de mange dygtige kvinder, der kom til den nye Mødrehjælp. De gjorde deres bedste for blot et halvt år efter igen at stå på gaden med en beskeden pottleplante i hånden og velmenende afskedsord i hovedet.

Dengang havde jeg telefontid i Danmarks Radio. Men til sidst måtte vi opgive. Det blev for uværdigt. To socialrådgivere var til rådighed i én time og nåede i gennemsnit at få talt med 16 mennesker, mens mellem 500 og 700 ringede og ventede forgæves.

I systemerne bredte modløsheden sig. Alt forekom tilsyneladende håbløst. Udbrændthed blev en modesygdom. Kampgejst blev latterliggjort. Alle beklagede sig.

Socialrådgiverne fik et chok, da de gik i strejke og ganske manglede sympati. Systemerne begyndte at udvikle magtfuldkommenhed og en absolut overfølsomhed over for kritik. Udviklingen kan undre. Trods alt har moderne socialarbejdere ikke - som dengang i 1950'erne - 48 timers arbejdsuge og seks ugers barselsorlov. Men dengang havde vi noget andet, som antagelig holdt os oppe. Vi unge kvinder var lykkelige over at være kommet på arbejdsmarkedet, og vi oplevede, at vi var med til at bygge en bedre verden op. Sådan er det nok ikke for unge kolleger i dag, selv om der unægtelig dengang som nu er noget at kæmpe for. Og kamp må der til, skal livet gro.

I 1990'erne blev det bedre. Arbejdsløsheden løsnedede sit jerngreb. De ældste og mest håbløst ledige blev udsorteret med en lav overgangsydelse. Men samtidig strammede man i en serie "arbejdsmarkedsreformer" dagpengenes varighed, indførte hårde regler om jobanvisning uden hensyn til fag eller branche, lang transporttid og aktiveringskrav.

I årtiets begyndelse talte man meget om, at både bistandslov og a-kasse-systemerne passiviserede og klientgjorde mennesker. Igen en omskrivning. Det var jo ledigheden, der passiviserede, og ikke lovene - men deres administratorer - der klientgjorde. Som en kvinde skrev - man lærte at vise sine krybesår. Fra 1995 gik aktiveringen sin sejrsgang. De udkommanderede havde få og små rettigheder. Ofte kendte og kender de dem ikke. Projektmageriet havde store dage. Efterhånden har jeg det som Søren Ulrik Thomsen, der i "Det bedste og det værste" skriver: "Ordet projekt og vision, det er det værste for mig. Man kunne blive aktiveret i Vendepunktet, Drivhuset, Rosenbedet, ja mulighederne var utallige bortset lige fra muligheden for at komme i ordinært arbejde".

De syge skulle så sandelig heller ikke ende i passivitet. Fremover kunne man kun få sygedagpenge et år og helst kortere. Dagpengestop med få dages varsel blev et skarpt våben i hensynsløse hænder. Vi glemte ganske de smukke slutord i Claudius' gamle salme: "Og trøst min syge nabo med". I stedet sejrede Jacob Haugaards parole: "Hvis arbejde er så sundt, så giv det til de syge". Det er efterhånden gennemført til punkt og prikke.

Beskæftigelsesministeren bebuder nu yderligere klapjagt på de syge med en kontrol, der fører tankerne tilbage til fagre nye verden.

Socialministeren kom i 1998 med sin såkaldte socialreform. Grundigt kommissionsarbejde dannede under alle omstændigheder ikke grundlag for de mange lovændringer og hele omstillingen af den sociale sektor til management og "produktion".

Uden at befolkningen tilsyneladende tog det ad notam, skete der noget, som vi alle burde være flove over. Siden 1803 og til 1998 har vi her i landet altid sørget for, at de, der ikke kunne forsørge sig og sine, fik mad i munden og tag over hovedet. Bevares, det har i tidernes løb ofte været en pauver naturalieforsørgelse - fattighus og arbejdsanstalt - men dog forsørgelse. Nu kan kontanthjælpen stoppes, hvorefter man er overladt til familiens nåde, tiggeri og tyveri.

Det drejer sig desværre ikke kun om bevidst arbejdssky elementer i befolkningen, men ofte om psykisk syge mennesker, der ikke magter aktiveringskravene.

Jeg har oplevet hjælpen stoppet til en nedslidt mand, der havde så svære rygsmerter, at lægen forærede ham medicinen. Der var flere mindreårige børn i familien. Det er ikke den måde, vi stopper den negative sociale arv på.

Efterlønnen blev forringet først og fremmest for de 60 - 62-årige, det vil sige de nedslidte, ufaglærte. Og så kom turen til førtidspensionerne.

I 1999 dalede tildelingen af førtidspension med 32 procent. Siden har det egentlige arbejde i Danmarks Radio været domineret af syge, ulykkelige mennesker, der ikke længere har forsørgelsesgrundlag. I journalerne kan man læse: "overladt til ægtefælleforsørgelse". Rappe forhold i det land i Europa, hvor der er flest kvinder på arbejdsmarkedet.

Men de skal have et kærligt spark bagi, alle dem, der tror sig hjulpet i velfærdssamfundets ruiner. De skal i fleksjob helst alle sammen. Flexjob kan være en god mulighed, men retssikkerheden er for ringe og misbrugsmulighederne talrige. Der findes ingen kvote for, hvor mange fleksjob der må være i forhold til ordinære job. Ej heller garanti for, at de aftalte skånehensyn, der ud-

løser løntilskuddet, varetages. Ifølge Socialforskningsinstituttet viger mange i fleksjob tilbage for at kræve dem overholdt. De er først og fremmest bange for at miste jobbet og dertil for mobning.

Man kan frygte, at hele systemet er en illusion. Historikeren Harald Jørgensen nævner i sin glimrende bog om det offentlige forsørgelsesvæsen i det 19. århundrede, at man såmænd i 1790'erne forsøgte sig med at sende fattiglemmerne ud på de store engelske tekstilfabrikker.

Arbejdsgiverne modtog disse lavtløns-slaver med begejstring. Den raske arbejdskraft blev til gengæld ledig og sank ned i fattiglemmernes rækker. Til sidst måtte det hele bare opgives, fordi produktionen blev for dårlig.

Vi har i dag et højteknologisk arbejdsmarked, hvor der stilles store krav. Disse krav kan antagelig ikke indløses af syge, nedslidte og ofte tvungne mennesker. I 1998 blev også revalideringsmulighederne forringet med den lille sætning i en paragraf, at revalideringen skal være kortest muligt. Det blev modtaget med kyshånd i de kommunale systemer.

Mennesker deles i dag op i de "flytbare" og de "ikke-flytbare". De katalogiseres og registreres, men de omfattes ikke af humanismens og menneskelighedens nådegave.

Domstolene har også i de sidste år reageret på den tiltagende fejlfortolkning af lovgivningen. Gang på gang har Højesteret og landsretterne omstødt såvel kommunernes som Den Sociale Ankestyrelses afgørelser, uden at det tilsyneladende anfægter denne vor højeste ankemyndighed eller dens minister.

Men desværre er retfærdigheden en dyr størrelse på grund af retsafgifter og advokatbistand, så det offentlige har fat i den lange ende, fordi offeret er nødt til at få bevilget fri proces.

Mennesker med de såkaldt nye sygdomme er særligt udsatte, fordi vi ikke forstår, at ethvert samfund skaber sine sygdomme, som den manglende kloakering skabte kolera i 1853.

Racisme, arbejdsløshed og for høje præstationskrav er i dag sygdomsfremkaldende.

Landsdommer Holger Kallehauge og jeg foreslog Karen Jespersen, at der burde oprettes et etisk råd på det sociale område. Ideen faldt desværre ikke i god jord.

I modsætning til sundhedssektoren arbejdes der i det sociale system med en metodefrihed, som borgeren ikke har krav på at kende, og informeret samtykke kræves ikke.

Med den nye pensionsreform er dog indført en fælles metode, idet der skal udarbejdes ressourceprofil ud fra en række parametre. I et af dem skal borgeren oplyse om sine drømme og visioner. Ingen har spurgt, om et statsapparat har adgang til at kræve indsigt i menneskenes drømme og håb.

Vi elsker at synge om vort Danmark, hvor få har for meget og færre for lidt. Desværre er det efterhånden en kollektiv løgn. Mange har rigeligt og flere for lidt i virkelighedens verden.

Men vi fastholder sejlivet myten, og den nuværende socialminister afviser endog at fastsætte en fattigdomsgrænse, som dog findes i EU. Det vil ikke hjælpe de fattige, siger hun.

Nej, men det kunne måske hjælpe politikerne til at gøre noget ved dette uværdige problem. Regeringen har selv nedsat et råd for socialt udsatte. Dette råd har for nylig forelagt ministeren en rapport: "Sociale ydelser set i et fattigdomsperspektiv".

Man skønner, at 65.000 voksne og deres børn, i alt cirka 75.000 mennesker, er socialt udsatte. Nogle er mere udsatte end andre. De unge under 25 år får en meget lav kontanthjælp, der udgør 47 procent af det allermindste basislevniveau, der kan opstilles. Om end fordømmelsesværdigt kan det vel ikke undre, at der med jævne mellemrum flås en håndtaske fra en gammel dame - og problemet kan løses ved

dame - og problemet kan løses ved anden indsats end strengere straffe.

Mennesker på den meget lave start-hjælp er i samme situation. Det drejer sig ofte om hårdt belastede flygtninge. Selvfølgelig kommer de ikke hurtigere i arbejde, fordi de lever på sultegrænsen - tværtimod. Martin A. Hansen skriver så smukt i sin novelle "Agerhønen": "Så satte sygdom ind, hvor modgang havde brudt hul. Man kan ikke blive ved at hænge i en finger".

Et af den nuværende regerings seneste initiativer har været at nedsætte kontanthjælpen for ægtepar efter seks måneders hjælp. Det handler især om vore mest udsatte børnefamilier. Til gengæld kan vi rose os af at have nordisk rekord i børnefjernelser.

I magtudredningen skrives: "Der findes også grupper, der ikke besidder de nødvendige ressourcer til at kunne handle politisk, hvis deres interesser bliver trådt for nær".

Dette burde også få vore politikere til at handle. Ingen mennesker bliver bedre eller får det bedre ved uophørligt at blive udsat for ydmygelse og nederlag.

Det udvikler højreekstremistiske tendenser. Det skaber bandevold og uregerlige, hadefulde unge, som er uden for pædagogisk og terapeutisk rækkevidde.

Og det forringer vores fælles livskvalitet, fordi vi mangler den grundlæggende følelse af at leve i et anstændigt samfund.

Problemerne bliver næppe mindre her på vej mod minimalstaten.

POLITIKEN

Fleksjob - en voksende succes

Fra en spæd start i 1998 har fleksjobordningen over de seneste seks år udviklet sig til, hvad man må kalde en succes. Der knytter sig dog stadig en delligebehandlingsproblemer til ordningen

Af Centerleder Mogens Wiederholt, CLH

I dag er lige godt 28.000 personer ansat i fleksjob. Lægges hertil de ca. 6.000 løn-tilskudsjob til førtidspensionister, runder vi så rigeligt regeringens måltal om 30 - 40.000 job på særlige vilkår i 2005.

Sammenholder man yderligere udviklingen i fleksjobtallene med udviklingen i antallet af førtidspensioner, vil man konstatere, at der er sket et næsten tilsvarende fald i antallet af de *lave* pensioner. I perioden fra 1998 til 2003 faldt antallet af lave førtidspensioner med ca. 29.500. Da det jo netop var de lave pensioner - dvs. pensionerne til personer, som stadig havde en betydelig arbejdsevne tilbage - må man konstatere, at fleksjobbene i alt væsentligt har udfyldt sin mission.

Ligebehandlingsproblemer

En del af ordningens succes skyldes givet vis, at ordningen løbende er blevet forbedret, så vilkårene i dag tåler sammenligning med vilkårene i ordinær ansættelse.

MEN det betyder jo ikke, at træerne vokser ind i himmelen. Der er stadig gamle uløste ligebehandlingsproblemer - og hvad værre er: Der er kommet nye til.

Selvom ledighedsydelse (fleksjobordningens modsvar til arbejdsløshedsdagpenge) under visse omstændigheder kan bevilges som erstatning for manglende løn under ferie eller feriedagpenge, så kan ledighedsydelsen ikke tages med til udlandet. Modtagere af ledighedsydelse skal holde ferie Danmark.

Vi vil gerne have os alle sammen til at blive på arbejdsmarkedet så længe som muligt. Derfor har Folketinget indført reglerne om,

at man kan udskyde overgang til efterløn og dermed opnå en kontant præmie på op til 120.000 kr. Er man i fleksjob, går man ikke på efterløn, men fleksydelse. Men vælger man at udskyde sin fleksydelse og fortsætter med at arbejde i fleksjobbet til man er 65 år, får man ikke nogen præmie.

Ydermere er det sådan, at efterlønsmodtagere fritages fra at indbetale til efterlønnen i det øjeblik, de går på efterløn. Det sker ikke for personer på fleksydelse. De skal fortsat indbetale deres fleksydelsesbidrag.

Som fleksjobansat kan man ikke benytte mentorordningen, som ellers er indeholdt i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik.

For at få en person her til landet - fx som led i en familiesammenføring - skal den herboende dokumentere, at personen kan forsørge fx sin tilrejsende kone.

Men ved opgørelsen af den herboendes forsørgerevne medregner man ikke den fleksjobansattes samlede løn, men kun den del af lønnen, som arbejdsgiver betaler. Løntilskuddet medregnes ikke i selve indtægtsgrundlaget. I kø på ledighedsydelse Ud over den positive stigningen i antallet af fleksjobbere er der fulgt et meget bekymrende tillægsproblem med. Kommunerne har tilsyneladende i stigende grad svært ved at skaffe det nødvendige antal job. Resultatet er, at en stor gruppe personer, som er godkendt til

et fleksjob, ikke kommer i arbejde, men "parkeres" på ledighedsydelse, mens de venter på, at kommunen finder et fleksjob. Fra 2001, hvor man begyndte at registrere antallet af personer på ledighedsydelse, til 2004 er antallet af ledighedsydelsesmodtagere vokset fra at svare til ca. 10 % af antallet i fleksjob til at udgøre, hvad der svarer til hele 25 % af antallet af ansatte i fleksjob. Der er med andre ord et akut behov for yderligere 7 - 10.000 fleksjob, som ikke kan dækkes.

Det er en meget uheldig udvikling. Der er derfor et massivt behov for at få set på, hvor modtagerne af ledighedsydelse kommer fra - og ikke mindst, hvor de går hen og efter hvor lang tid: Får de et fleksjob, går de ud i ordinær beskæftigelse, får de førtidspension - eller bliver de bare hængende i ledighedsydelsen år efter år ?

Modvilje mod job på særlige vilkår ?

Det har gang på gang været oppe at vende, at især arbejdstagerne frygter, at ansættelse på særlige vilkår - fx i fleksjob - vil erstatte og fortrænge ordinære job. Senest har en artikel i SID's nyhedsbrev luftet den frustration. I artiklen beskrives det, hvordan udviklingen i de ordinære kommunale job fra maj 2003 til maj 2004 er stagneret, mens der i samme periode har været en vækst på 15 % i de støttede job.

Det er vigtigt, at der ikke skabes grobund for en generel modvilje mod støttede job - herunder fleksjob. Derfor skal vi dels være ekstremt omhyggelige med, at visitationen til fleksjob er helt efter bogen, så der ikke opstår en myte om, at ansatte i fleksjob i virkeligheden er maskerede ordinære job, blot med løntilskud. Dels er det vigtigt, at vi ikke lader os lokke ind i en besnærende fo-

restilling om, at der skal etableres et særligt jobmarked for fleksjob med egen jobformidling. Der er ingen job, der er specielt velegnede som fleksjob, og alle job er potentielle fleksjob. Hvis vi skaber et særligt reservert af job reserveret fleksjobbere, risikerer vi at udbygge myten om et kamufleret ordinært arbejdsmarked med løntilskud.

Fasthold perspektivet - udbyg succesen

Fleksjob er en succes. Og selve fleksjobkonceptet er en af de mest anvendelige og fleksible kompensationsordninger, vi har. Men det er vigtigt at fastholde ordningens formål. Fleksjobordningen er en kompensationsordning, hvor der gives en økonomisk kompensation for den nedsatte arbejdsevne, som den ansatte i fleksjobbet har. Vi skal holde fast i, at forudsætningen for at komme i fleksjob er, at man har nedsat arbejdsevne, og at vi holder fast i, at der ikke er nogen som helst automatisk sammenhæng mellem nedsat funktionsevne og nedsat arbejdsevne.

Center for Ligebehandling
af Handicappede

Fra SUstyrelsens hjemmeside - www.su.dk/du_har_et_handicap - har vi nedenstående:

Du har et handicap

Har du en varig psykisk eller fysisk funktionsnedsættelse, kan du få et tillæg til SU'en, når du læser på en videregående uddannelse. Betingelsen er, at din funktionsnedsættelse giver betydelige begrænsninger i din evne til at have erhvervsarbejde ved siden af din uddannelse - altså have studenterjob. Tillægget kompenserer for den manglende mulighed for at have en indtægt ved siden af SU'en. Det kaldes derfor "Handicaptillæg".

For at kunne modtage handicaptillæg, skal du:

- modtage SU
- gå på en videregående uddannelse, der er SU-berettiget
- kunne dokumentere, at du har en varig funktionsnedsættelse

Du kan for eksempel få handicaptillæg, hvis du ikke kan arbejde på grund af;

Varig fysisk funktionsnedsættelse

- Bevægelsesvanskeligheder som følge af svære muskel- og nervelidelser, for eksempel muskelsvind, sclerose, svære ryglidelser, spastiske lammelser
- Blinde og stærkt svagsynede
- Døve og stærkt hørehæmmede

Varig psykisk funktionsnedsættelse

- Svære psykiske og psykosociale vanskeligheder, for eksempel som følge af angst, fobier, autisme eller personlighedsforstyrrelser

Listen er vejledende.

Studerende, der får handicaptillæg, er omfattet af samme SU-regler, som alle

andre der modtager SU. Du kan for eksempel ikke modtage handicaptillæg, hvis du modtager revalideringsydelse fra kommunen.

Handicaptillægget svarer til den indkomst, som andre studerende kan have ved siden af SU'en - det vil sige det laveste fribeløb. Se beløbet under "Satser" i menuen. Når du modtager handicaptillæg, har du et lavere loft for, hvad du må tjene ved siden af SU'en - du har et reduceret fribeløb på 1.032 kr. om måneden i 2004. Læs mere om fribeløb og indtægt ved siden af SU under "Hvad må du tjene" i menuen.

Sådan udbetaler vi handicaptillægget

Vi udbetaler handicaptillægget hver måned sammen med SU-stipendium og U-lån eller sammen med slutlån. Også når du får udbetalt ekstra klip i forbindelse med fødsel eller adoption, eller når du får udbetalt ekstra klip på grund af rådsarbejde, arbejde med de studerendes sociale eller uddannelsesmæssige forhold, sygdom eller andre særlige forhold.

Du kan ikke få handicaptillæg med dobbeltsats. Dog kan vi udbetale et dobbelt-handicaptillæg sammen med dobbeltklippet før første lønnede praktikperiode. Du kan ikke få handicaptillæg i perioder med lønnet praktik.

Fravælger du SU-stipendiet, fravælger du også handicaptillægget. Du kan godt fravælge handicaptillægget alene. Så stiger fribeløbet i disse måneder fra de 1.032 kr. til den laveste fribeløbssats.

Sådan søger du

Vil du søge om handicaptillæg, fordi du har en varig funktionsnedsættelse, skal du søge det på det almindelige ansøgningsskema for videregående uddannelse. Du skal udfylde felt 26 på skemaet. Du skal også udfylde et særligt oplysningsskema, "Handicaptillæg". Begge dele finder du under "Skemaer" i menuen. Du kan ikke søge handicaptillæg på minSU.

Ansøgning, oplysningsskema og dokumentation skal du aflevere på dit uddannelsessted.

I oplysningsskemaet kan du læse, hvilken form for dokumentation du skal sende ind sammen med din ansøgning. Har

du ikke vedlagt alle de nødvendige papirer, vil SUstyrelsen bede dig skaffe dem, der mangler. Det kan betyde, at du må vente længere på et svar. SUstyrelsen kan bede en sagkyndig udtalelse sig om din sag. Det kan også forsinke svaret. Vær opmærksom på, at SUstyrelsen ikke kan refundere udgifter til dokumentation, som du har skaffet, uden vi har bedt om det.

Vi forventer, at sagsbehandlingstiden for handicaptillæg vil være væsentlig længere end ved en almindelig SU-ansøgning. Derfor behandler vi din SU-ansøgning med det samme, så du kan modtage det almindelige SU-stipendium, imens behandlingen af handicaptillægget er i gang.

Huset Venture - også i København...

Af Cand. jur. Lotte Pehrsson

I sidste nummer af HSK-Nyt skrev jeg den glædelige nyhed, at der blev arbejdet hårdt på at realisere tanken om at oprette en afdeling af Huset Venture i Stor-københavnsområdet.

I HSK havde vi igen været til møde om projektet og kunne se nogle gode perspektiver i et sådant hus, eventuelt med andre arbejdsopgaver, så Øst og Vest kunne supplere hinanden.

Desværre viser det sig ikke at blive en realitet i denne omgang. Interessen er der stadig, ressourcerne mangler. Vi følger udviklingen og vender tilbage, når der er nyt.

www.husetventure.dk

"Det kan lade sig gøre"

Formidlingsprojekt om og for handicappede med en anden etnisk baggrund end dansk

Af Projektmedarbejder Susanne Munck, DHF

Dansk Handicap Forbund har fra Integrationsministeriets satspulje fået midler til i en 2-årig periode fra 2004 - 2005 at formidle, at det kan lade sig gøre for handicappede med en anden etnisk baggrund at deltage i uddannelse, på arbejdsmarkedet, i foreningslivet m.m.

Projektet har 3 hovedmålgrupper: den etniske gruppe selv virksomheder og organisationer på arbejdsmarkedet formidlende offentlige myndigheder (sagsbehandlere, AF-formidlere, uddannelsesvejledere m.fl.) samt foreninger o.lign.

Midlerne for formidlingen vil være mangfoldige og bl.a. tage udgangspunkt i, hvad det oprettede ambassadørkorps tager initiativ til.

Foruden formidling i form af trykte materialer, hjemmeside på internettet, evt. en film m.m. vil formidlingen foregå fra menneske til menneske og varetages af projektets ambassadørkorps og frontløberteam.

Ambassadørkorpset samles i øjeblikket og fortløbende bredt blandt den primære målgruppe og alle andre, der er interesseret i at arbejde for sagen.

Frontløberteamet udpeges ud fra valgte kriterier med henblik på opgaver og repræsentation.

Ambassadørkorpset, som indtil videre består af ca. 50 personer, afholder i oktober 2004 sit første seminar, der skal munde ud i en første plan for korpsets aktiviteter.

Foruden den store gruppe af frivillige ambassadører og frontløberteamet dri-

ves projektet af 3 projektmedarbejdere Benny Nielsen, Susanne Munck og Lijuan Wang ansat af Dansk Handicap Forbund.

Uddannelsesområdet

Skønt projektet hovedfokusområde er deltagelse på arbejdsmarkedet er fokus på uddannelsesområdet en vigtig del af projektet, da det er afgørende for målgruppens deltagelse i arbejds- og samfundsliv, at de har adgang til uddannelsessystemet.

Projektet ønsker derfor repræsentanter fra uddannelsesområdet i ambassadørkorps, som kan være med til at sætte dagsordenen for indsatsen på dette område.

Fokus ligger på uddannelses- og erhvervsvejledningen fra folkeskoleniveau til højeste uddannelsesniveau: Er der god nok hvad angår særlige problemstillinger for hhv. elever og studerende med funktionsnedsættelse og elever og studerende med anden etnisk baggrund.

Det kunne f.eks. være relevant i samarbejde med relevante organisationer og institutioner at etablere et seminar eller en konference med fokus på vejledningssystemet, ligesom der kunne være andre relevante emner at tage op i sådanne fora.

Projekt "Det kan lade sig gøre" har etableret et omfattende netværk til relevante videnscentre, institutioner og organisationer, herunder naturligvis Handicappede Studerende & Kandidater.

F.eks. har projektet været i kontakt med danske nationale koordinatore vedr. European Agency for Development in Special Needs Education. Agenturet vil netop

i 2004 arbejde med etniske gruppers særlige behov på EU-plan.

Vi indbyder hermed ALLE, der har lyst til at deltage i arbejdet for formidling af, at det kan lade sig gøre også for handicappede med anden etnisk baggrund at deltage i samfundslivet til at være med i vores ambassadørkorps.

Yderligere informationer findes på www.detkanladesiggoere.dk

For nærmere information kontakt:

Susanne Munck: 39 29 35 55
sum@dhf-net.dk

Projekt - det kan lade sig gøre

Ungdomsboliger i Roskilde

Af Cand. jur. Lotte Pehrsson

HSK er blevet kontaktet af Roskilde Kommune, der dels har 4 ungdomsboliger i nybyggeriet Stjerneparken i Trekroner, dels 2 ungdomsboliger på Eriksvej i Østervangsområdet nær ved Roskilde Station.

For evt. at komme i betragtning til en af disse boliger, skal der hurtigst muligt tages kontakt til nedennævnte, idet udvælgelse til boligerne er gået i gang.

Interesserede kan henvende sig og høre nærmere til:

Karen Magrethe Ørsted

Pensionsafdelingen
Boligstøtte teamet

karenmp@roskildekom.dk

Telefon: 46 31 54 51

**Reager hurtigt for evt.
ny bolig !!**

kalenderen

Studentermøde

Torsdag 28. oktober 2004 kl. 15.00 til 17.00

**Njalsgade 84 - 2300 København S
i lokale 13.1.59**

Mødet vil være af orienterende karakter og omhandle handicappede studerendes vilkår på videregående uddannelser.

Oplægsholdere:

- **SPS-vejleder på KU Elin Kibsgaard**
- **SPS-ansvarlig i SUstyrelsen Ole Boesen**

Der vil blive en bred orientering om de områder, hvor studerende med handicap kan hente råd og vejledning under et studieforløb. SPS-støtten vil blive grundigt belyst. Der vil blive mulighed for dialog mellem deltagerne og drøftelse af problemstillinger vedrørende den enkelte.

Vi glæder os til at se alle interesserede !

Tilmelding senest mandag 25. oktober til HSK på 35 32 91 01 eller via e-mail hsk@hum.ku.dk

Redaktion af dette nummer af HSK-Nyt, Lotte Pehrsson

Næste nummer forventes udsendt i december 2004. Indlæg kan sendes til:
Handicappede Studerende & Kandidater - HSK
Københavns Universitet, Njalsgade 84, lokale 7.3.10, 2300 København S

Kontortid: Mandag og onsdag ml. kl. 10 og 12 samt fredag i lige uger ligeledes ml. kl. 10 - 12
Telefon: 35 32 91 01 • Girokonto 0 58 05 97

E-mail: hsk@hum.ku.dk • Hjemmeside www.hsknet.dk